

Iluzia trenului albastru

Suzana

Aștept să fiu important în lumini
și tuneluri adânci săpate în stânci
un copil zglobiu zăvorit în sinele
care rupe porți înțepenite
dizolvă dispense în tensiuni
așezând lăcașuri vechi în rame fără culoare
să rămână ulterior doar gândul
ca nisipul de pe mal
când umed când uscat

zilele mă cresc
iar nopțile mă maturizează
la cotele atingerilor reale
vase de pământ amestecându-se
cu visuri care se cațără
să se piardă în ramuri subțiri de fum

aș vrea să am un măr în mână
să mă delectez cu grafia umbrei
din conturul grădinii
și o sabie
să tai identități străine strecurate în mine